

Понеже бѣше останалъ само единъ свещенникъ бѣлгаринъ, свещенноинокъ Партений Хилиандарски, то и свещенникъ-тъ отецъ Филипъ Малчински, полякъ, захвана да извършва богослужение-то по источни-тъ обреди, нѣ униатска-та община захвана вече да се растурия. А за да се позакрѣпи колко-годѣ тая община, католический архиепископъ Павелъ Брюнони рѣкопологи за свещенници на останали-тъ бѣлгаре униати дяконъ Иванъ Ваклидовъ отъ Казанлъкъ и извѣстний ни вече дяконъ Рафайлъ Попъ-Добрийовъ отъ Стрѣлецъ, който ходи съ дѣда Иосифа въ Римъ. За поддържане-то на духовенство-то и за всички-тъ разноски по управление-то на община-та пари се испрацахъ отъ разни католически общества въ Европа, нѣ най-много отъ полянски-тъ общества въ Франция и Австрия. Въ Парижъ бѣше се сѣстивило едно дружество отъ полянски и френски господжи, подъ предсѣдателство-то на полякиня-та княгиня Чарторижка, за да събира помощи и черковни утвари за бѣдѣщи-тъ бѣлгаро-униатски храмове. Събирани-тъ помощи и утвари въ Франция се испрацахъ до папа та. И френский царъ Наполеонъ 3-й подарилъ десетъ златни и десетъ сребърни потири за бѣлгаро-униатски-тъ храмове, а отъ Австрия се испратихъ черковни книги за источно-православно богослужение. Сега вече въ събрания-та на бѣлгаро-униатска-та община никой другъ се не слушаше, освѣнъ турския пѣлковникъ Юрданъ бей, полякъ, чрѣзъ когото се испрацахъ пари-тъ отъ полянски-тъ общества. По едно врѣме, поради намѣсване-то на полянски-тъ въ всички вѣтрѣшни работи на бѣлгаро-униатска-та община, на Петра Арабаджийски дотегна да управлява тая община, та си даде оставка-та. Вмѣсто него за патриаршески намѣстникъ и на-родоначалникъ на бѣлгаре-тъ, сѣединени съ Римо-Католическа-та Черкова, биде назначенъ свещенноинокъ Рафайлъ, на когото султанъ Абдулъ-Азисъ издаде и берать за това на 10-й Февруария 1864 год. Подиръ една година дойде отъ Австрия въ Цариградъ галицийский униатски архиепископъ Сембратовичъ, който, упълномощенъ отъ папа-та, рѣкопологи Рафаила за владика на сѣединени-тъ бѣлгаре. По слѣдствие на това, съ другъ единъ берать отъ 2-й Декемврия 1865 год., султанъ-тъ призна Рафаила за *serg eпископъ* (главенъ епископъ, архиепископъ) на бѣлгаро-униати-тъ въ държава-та. Съдържания-та на два-та послѣдни